

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

Київський Політехнік

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

3 грудня 2009 року

№37(2891)

Дослідження в Німеччині: партнери для майбутнього

На трибуні Ганс-Юрген Гаймзот

24 листопада в залі засідань Вченого ради НТУУ «КПІ» в рамках «Днів німецької науки в Україні – 2009» відбувся інформаційний захід «Дослідження в Німеччині: партнери для майбутнього».

Відкриваючи зібрання, ректор НТУУ «КПІ» академік НАН України М.З. Згуровський відзначив важливість поєднання зусиль науковців для вирішення глобальних проблем у сучасному світі. І вибір НТУУ «КПІ» для здійснення цієї мети закономірний, адже тут існують відомі наукові школи механіків, хіміків, енергетиків, електрозварювальників та інші, розвивається потужна технологічна інфраструктура, створено Українсько-німецький центр. Наочанок М.З. Згуровський побажав усім присутнім плідної роботи, а німецьким партнерам – приемного перебування в м. Києві.

Після цього виступив д-р Ганс-Юрген Гаймзот, Надзвичайний та Повноважний Посол Німеччини в Україні. Він

також підкреслив необхідність співпраці науковців різних країн, зачінчивши українською мовою, що наука і дослідження – це майбутнє, і закликав будувати це майбутнє спільно.

Далі учасників заходу

вітали проф. М.В. Стриха – заступник міністра освіти і науки України, Міхель Шліхт – керівник відділу «Співробітництво з Росією, Україною та СНД» Федерального міністерства освіти і наукових досліджень Федераційної Республіки Німеччина, А.Г. Наумовець – академік НАН України, вице-президент НАН України.

Проф. Петер Шарф – ректор Технічного університету м. Ільменау зробив доповідь на тему «Німецько-український центр з нано- та біотехнологій – приклад успіху двосторонньої кооперації».

Після цього розпочались презентації німецьких дослідницьких організацій. Про Товариство ім. Макса Планка як об'єднання міжнародної співпраці з фундаментальними дослідженнями розповіла Христіна Шмюкер. З дослідницьким портфоліо, пропозиціями щодо післядипломної освіти та міжнародним співробітництвом Центр ім. Гельмгольца ознайомив д-р Мартін Шандхоп,

керівник представництва Співтовариства німецьких дослідницьких центрів ім. Гельмгольца в Російській Федерації. Про товариство ім. Фраунгофера під час презентації «Прикладні дослідження для глобальних викликів завтрашнього дня» розповів д-р Хеннінг Хоер, керівник напряму «Електроніка, мікросистемотехніка, нанотехнології» (Інститут ім. Фраунгофера з неруйнівного контролю).

Наступний блок інформаційного заходу «Дослідження в Німеччині: партнери для майбутнього» складали презентації німецьких організацій з підтримкою та посередництвом іноземних організацій. Д-р Христіан Шаих представив Німецьке наукове співтовариство (DFG), з доповідю «Надання підтримки академічній величині по всьому світу: Україна та програма дослідницьких стипендій Фонду ім. Александера фон Гумбольдта» виступив проф. Сергій Овсянко (Клуб ім. Гумбольдта/Київський національний університет ім. Тараса Шевченка). Керівник Київського інформаційного центру Німецької служби академічних обмінів DAAD д-р Зігберт Клес розповів про Програму сприяння DAAD для німецько-української співпраці. Науково-технічне

співробітництво Німеччина-Україна та діяльність Міжнародного бюро Федерального міністерства освіти та дослідження Німеччини висвітлив його представник д-р Еріх Рацк.

Окрімкою частиною заходу стали доповіді-презентації щодо кооперації в європейських та міжнародних рамках. Це «Україна в 7-й Рамковій дослід-

Семінар з нанотехнологій

20 листопада 2009 року в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут» відбувся семінар за участю головного наукового співробітника Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона, наукового керівника Міжнародного центру електронно-променевих технологій, академіка НАН України Б.А. Мовчана, проректора з міжнародних зв'язків, чл.-кор. НАН України проф. С.І. Сидоренка, науковців університету, науковців медичної галузі, консорціуму індустриальної групи на науковців Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона НАН України.

Академік Б.А. Мовчан представив учасникам семінару презентацію на тему «Електронно-променева нанотехнологія і устаткування для виробництва неорганічних матеріалів».

Науковим колективом Міжнародного центру електронно-променевих технологій Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона розроблена унікальна

технологія отримання наночастинок окису срібла у вигляді порошкової субстанції та їх водних розчинів. Okрім цього, розроблена технологія дозволяє отримувати наночастини інших металів та їх сполук.

Попередні дослідження водних розчинів наночастинок окису срібла в спеціалізованих установах виявили їх високу здатність знищувати різні види шкідливих бактерій та мікроорганізмів.

Під час зустрічі з науковцями та фахівцями обговорювалася новітня інноваційна технологія та можливі напрями співпраці, також було прийнято важливе рішення про створення консорціуму.

Дана новітня інноваційна технологія для подальшого впровадження та ефективного використання потребує об'єднання зусиль фахівців різних профілів.

Інф. департаменту міжнародного співробітництва

професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії СРСР і Михайло Іванович Васюхін, директор Міжнародного центру інноваційних і інформаційних технологій, доктор технічних наук. Вони привезли в дарунок музею створений

В.П. Деркачем проректор член-кореспондент НАН України М.Ю. Ільченко, директор музею Н.В. Писаревська і працівники музею, що займаються історією інформатики і обчислювальної техніки.

В.П. Деркач – учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945 р. Демобілізувався у 1947 році, навчався в Одеському електротехнічному інституті інженерів зв'язку, потім перевівся до КПІ, який закінчив у 1955 р. Прослухавши в Актовому залі АН УРСР лекцію професора Е. Колмана про кібернетику. Віталій Павлович зацікавився новою галуззю науки і техніки, став першим аспірантом В.М. Глушкова, який почав працювати в Києві в серпні 1956 р.

В Інституті кібернетики В.П. Деркач понад 30 років завідував науковим відділом, був заступником директора з наукової роботи. Має 300 публікацій наукових робіт і винаходів з проблем обчислювальної техніки, мікроелектроніки та кібернетики. Під керівництвом Віталія Павловича було створено уста-

новки «Киев-67» та «Киев-70», які керували потужним електронним променем для електронної літографії і застосовувалися у виробництві інтегральних схем. У 1977 році, спільно з В.М. Глушковим і Ю.В. Каптоновою, В.П. Деркач був удостоєний Державної премії СРСР за цикл робіт з теорії дискретних перевірювачів і методів автоматизації програмування ЕОМ.

Віталій Павлович – не тільки вчений і педагог, а ще й поет і художник. До 80-річчя від дня народження В.М. Глушкова він намалював маслом його портрет, на загальну думку – найкращий на сьогодні портрет великого вченого. Нещодавно В.П. Деркач виготовив копію цього портрета, яку і подарував Державному політехнічному музею при НТУУ «КПІ». Передаючи портрет, В.П. Деркач з теплотою розповідав про свого великого вчителя, з яким не тільки працював, а й дружив багато років.

Інф. «КП»

М.І. Васюхін, В.П. Деркач, М.Ю. Ільченко

20 листопада до Державного політехнічного музею при НТУУ «КПІ» завітали шановні гости – Віталій Павлович Деркач, доктор технічних наук,

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:
**1 Дослідження
в Німеччині**

**Семінар з
нанотехнології**

**2 Іменні
стипендіатки
ІФФ**

**3 Пам'яті
І.Л. Обозненка**

**4 Знамениті
випускники ІФФ**

**Шведський
досвід**

**Унікальне
дерево**

**Історія
залізничного
транспорту на
виставці**

Читаючи накази

Найкращі дівчата у «нежіночій» справі

Студенти ІФФ завжди вирізняються здобутками в навчанні, спорти та громадську життєву ініціативу. Вони виборюють призові місця на олімпіадах, конкурсах, різноманітних змаганнях. Тут навчається велика кількість іменних стипендіатів. Зокрема, із кафедри фізико-хімічних основ технологій металів. Здавалося б, металургія – зовсім не жіноча професія. Дівчина, яка вивчає металі, викликає здивування і водночас захоплення. Тож пропонуємо дізнатися, що такого незвичайного в дівчатах – іменних стипендіатах кафедри ФХОТМ.

Тетяна Теплицька навчається на 6-му курсі і готує магістерську дисертацію. Її вступ до ІФФ був виваженим і виврієним кроком. Вона багато чула про КПІ, зокрема від знайомих, які тут навчаються, і зробила висновок, що це один із передових університетів, де можна здобути якісну технічну освіту. Тетяна вважає, що за металургією майбутнє, тому обрала інженерно-фізичний факультет. А поспілкувавшись із за-

відувачем кафедри фізико-хімічних основ технології металів проф. Д.Ф.Чернеговою, остаточно зробила свій вибір. І жодного разу не пошкодила.

Бажання Тетяни – працювати за фахом, тому вона докладає для цього всіх зусиль. У збірнику наукових робіт «Спеціальна металургія: вчора, сьогодні, завтра» готовиться до друку її стаття «Сірка в стялях та діякії можливі методи її видалення», написана під керівництвом К.В.Михаленка.

Уже майбік випускнику побажала своїм молодшим товаришам великого терпіння, адже в серйозній науці без нього ніяк не можна.

Юлія Баранова також останній рік насолоджується студентським життям у КПІ, хоча колись її це здавалося просто нереальним.

У приймальній комісії вона віднесла атестат до першого ж кабінету, де не було черги. Кафедру взагалі не обирали. Але, незважаючи на такий початок, вона дуже щаслива, що все скаплюється саме так. Зараз навіть не може уявити свого життя без рідного дів'ятого корпусу, улюблених викладачів, найкращих одногрупників, сусідів по кімнаті в гуртожитку.

Її наукові здобутки складають дві наукові статті, що стосуються теми позапічної обробки металів плазмо-вими джерелами енергії, та участь у Всеукраїнській

олімпіаді з металургії. Громадська діяльність займає найбільшу частину життя Юлії. Вона була редактором факультетської газети «Студпульс», писала статті для сайту профкому, газети «Профік» та «Київський політехнік». Останнім часом дівчина захопилася організацією культурно-розважальних заходів на

Ю.Баранова

факультеті, разом із іншими активістами готувала фотовиставку, квест для першокурсників, літературний вечір, святкування Дня факультету, конкурс «Королева ІФФ» тощо. Хоча вільного часу практично немає, Юлі подобається таке життя: її захоплює справа, якою займається, імпонують люди, з якими спілкується.

Якщо в країні відбудуться зміни на краще її у Юлії буде можливість працювати за фахом, вона із задоволенням використає цей шанс. Активістка кафедри ФХОТМ побажала всім, щоб вони завжди мали активну життєву позицію: «Байдуже, які життєві пріоритети ви для себе визначили. Головне, все, що ви робите, треба робити з любов'ю, вкладати у справу душу. Тільки тоді ви зможете реалізувати себе в житті та досягти неабияких успіхів».

Нatalia Klimenko – наймолодша стипендіатка. Для неї металургія – справа сім'ї. На кафедрі ФХОТМ навчалася її старша сестра, тому вступ Наталії same на кафедру можна вважати достатньо об'єктивним. Дівчина закінчила школу із золотою медаллю та й поїхала «підкорювати» столицю. Відмінні навчання поки не має вагомих внесків у науку, але регулярно відвідує наукові конференції кафедри, факультету та інституту, поповнюючи свій багаж знань.

Наталія завжди намагається так спланувати свій день, щоб устигнути якнайбільше та дізнатися максимальну кількість нового. Не уявляє свого життя без музики, книг та прогулянок. Дівчина не загадує про своє майбутнє, але сподівається застосувати набуті знання саме в металургії. Своїм колегам вона бажає наполегливості в цьому цікавому та вирючому світі палаючого металу.

Ось такі вони – наші «залізні» леді. Кажуть, краса врятує світ, а ми ще додамо – і металургію нашої України!

Вікторія Бойко, гр. ФС-52, ІФФ

Пожертвувала плинним заряди вічного

НТУУ «Київський політехнічний інститут» – потужний та престижний навчальний заклад, тож і студенти, які тут навчаються, мають бути вірцем для інших. Ця розповідь про Анну Федорову – одну з кращих студенток четвертого курсу ІФФ, чарівну дівчину, яка здобуває професію матеріалознавця, навчається на відмінно та вже другий семестр поспіль нагороджена стипендією імені академіка В.І.Трефілова.

Свій перший крок у світ науки Анна здійснила усвідомлено рішуче. Документи для вступу вона подала до приймальної комісії ІФФ і паралельно до Спільному українсько-німецького факультету машинобудування НТУУ «КПІ» та Технічного університету ім. Отто фон Геріке (м.Магдебург, Німеччина). Спочатку навчатися було дуже важко, адже вона закінчила гуманітарну школу з поглибленим вивченням німецької мови. Окрім

пар о основній спеціальності – металознавство та термічна обробка – треба було відвідувати заняття на Спільному факультеті. Для того щоб досягти результатів, Аня докладала багато часу і зусиль. Але жодного разу не пошкодила про свій вибір, бо справа, якою стала займатися, їй надзвичайно сподобалася. Недоспани нічі із книжкою в руках, відмова від прогулянок та разів із друзями, суміннє відвідування занять – і все це в 17-19 років! Така віданість навчанню викликає тільки повагу та захоплення. «Я пожертвувала щохвилінним заради вічного!» – говорить посміхаючись Аня.

Цього літа разом з іншими студентами Спільного факультету машинобудування дівчина побуває на навчально-виробничій практиці в Німеччині. Упродовж місяця практиканти відвідували цехи найуспішніших виробництв та навчальні лабораторії інституту. І хоча присліпив німці пільно стежили, щоб наші студенти не фотографували об'єкти виробництва, Аня привезла з собою купу вражень про німецькі металургію й матеріалознавство. У цій країні студенти ма-

ють можливість працювати в надсучасних лабораторіях, вільно проводити власні наукові дослідження, користуватися найкращим обладнанням. Дівчина сподівається, що і в наших студентах буде така можливість. Адже на ІФФ уже створено центр електронної мікроскопії, лабораторію мета-лографічного аналізу та електронно-променевої обробки матеріалів, які оснащено найсучаснішим обладнанням для проведення досліджень структури й хімічного складу матеріалів.

Аня – баґатогранна особистість: займалася ірландськими танцями, вивчала мистецтво ведення чайної церемонії, нині грає в театральному гуртку ФЛ, де ставляє німецькомовні п'єси. Одна з останніх ролей – старого митника у політичному гротескові «Туди і назад» австрійського драматурга. Щоб повністю вжитись у роль, її зробили професійний грим: наклеїли бороду, вуса, намалювали зморшки. Після виступів залишається багато приемних вражень, тож Аня планує і надалі грати у виставах.

Анна Федорова займається науковими дослідженнями на кафедрі. «Я дуже поважаю і люблю наших викладачів! Не хочу називати поіменно, щоб раптом когось не забути і цим не образити. Пари з ними надзвичайно цікаві!» – говорить Аня.

Найближчим часом вона візьме участь у міжнародній конференції на базі кафедри фізики металів. Тема її наукових розробок стосується алюмінієвих сплавів. Аня вже тепер замислюється над вступом до аспірантури та над власним розвитком у сфері науки. І хоча сьогодні складно робити будь-які прогнози, студентка живе з гаслом: «Готуйся до найгіршого, але сподівайся на краще».

Я переконана, що ця молода тендітна особа досягне успіху в житті. Спілкуватися з нею дуже цікаво, її погляд сповнений рішучості, вона точно знає, чого хоче, і не зупиниться на досягнутому. Дуже добре, що в НТУУ «КПІ» є на кожому рівністя!

Юлія Баранова, студентка ІФФ

Навчально-методичний комплекс «Інститут післядипломної освіти»

У сучасному світі знання змінюються швидше, ніж змінюються покоління. Неможливо отримати освіту один раз і навіжди. Старі професії відживают, народжуються нові перспективні спеціальності. Життя вимагає від фахівців постійно модифікувати свої знання та вміння, підвищувати рівень своєї фаховості, набувати нових знань та компетенцій, опановувати сучасні технології та інформаційний простір. Тобто, виникає потреба навчання упродовж усього життя.

Одним із напрямів діяльності НТУУ «КПІ» є розглаження системи післядипломної освіти. Рік тому створено новий структурний підрозділ – Навчально-методичний комплекс «Інститут післядипломної освіти». Про роботу Інституту розмовляємо з його директором к.т.н. І.Г.Малюковою.

– Інно Геннадіївно, як виник Інститут післядипломної освіти (ІПО)?

– НМК «Інститут післядипломної освіти» об'єднав два інститути – Український інститут інформаційних технологій в освіті та Інститут передпідготовки і підвищення кваліфікації, а також три навчальні центри – Центр підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів Міністерства енергетики, Навчальний мовний центр «КПІ-Тауер» і Навчальний науковий центр «КПІ-Міранда».

– Будь ласка, кілька слів про основні завдання ІПО та напрями післядипломної освіти.

– Основне завдання НМК «Інститут післядипломної освіти» – це управління системою післядипломної освіти НТУУ «КПІ» для надання якісних освітніх послуг за широким спектром навчальних програм з урахуванням попиту сучасної економіки, ринку праці, потреб суспільства у знаннях та забезпечення неперервної освіти.

НМК «ІПО» забезпечує післядипломну освіту в НТУУ «КПІ» за такими напрямами: передпідготовка (друга вища освіта); підвищення кваліфікації

фахівців; підвищення кваліфікації викладачів університетів і школних учительів; семінари та тренінги; дистанційне навчання.

– Як ІПО співпрацює з підрозділами Київської політехніки?

– Інститут післядипломної освіти реалізує свої завдання у тісній взаємодії з кафедрами, факультетами та інститутами НТУУ «КПІ» в обміні інформаційними ресурсами, розробленні навчально-методичної документації, навчальних планів та

кафедрійні технології, надає доступ до власних веб-ресурсів навчальних дисциплін, забезпечує розроблення та впровадження корпоративних навчальних програм підвищення кваліфікації з урахуванням потреб підприємств, організацій та компаній. Після закінчення навчання за програмами перепідготовки випускники отримують диплом про вищу освіту державного зразка, випускникам курсів підвищення кваліфікації видається свідоцтво про підвищення кваліфікації державного зразка.

– Якщо можна, охарактеризуйте названі вище напрями діяльності ІПО.

– Перепідготовка (друга вища освіта). Здійснюється за акредитованими напрямами та спеціальностями НТУУ «КПІ» у таких сферах: технічні науки; комп'ютерні науки; економічні науки; гуманітарні науки; педагогіка вищої школи.

Навчання триває 2-4 роки. Сьогодні перепідготовка здійснюється з 23 спеціальності, навчання за якими провадять 20 випускових кафедр. Прийом на 2009/2010 н.р. здійснено за такими спеціальностями: «Економіка підприємства» (кафедра економіки і підприємництва); «Маркетинг» (кафедра промислового маркетингу); «Економічна кібернетика» (кафедра математичного моделювання економічних систем); «Міжнародна економіка» (кафедра міжнародної економіки); «Адміністраційний менеджмент» (кафедра філософії); «Правознавство» (ФСП); «Педагогіка вищої школи» (ФСП); «Управління навчальним закладом» (ФСП); «Переклад» (кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови); «Інформаційна безпека» (кафедра інформаційної безпеки).

Підвищення кваліфікації. Протягом 2008/2009 н.р. підвищення кваліфікації за програмою «Сучасні інформаційні технології» пройшли 509 слухачів з числа науково-педагогічних працівників НТУУ «КПІ». Шість-

десяті дев'ять керівників підрозділів пройшли навчання за програмами «Комп'ютерна грамотність керівника + Управління підрозділом університету» та «Комп'ютерна компетентність керівника + Управління підрозділом університету».

Торік уперше розпочалися заняття з ділової англійської мови для змі-

нанням ресурсів навчального процесу; організація та забезпечення дистанційного

ВЛІТКУ – ХМАРИНКА, ВОСЕНИ – ЗОГНИЩЕ

Жоден колір не впливає так на людину, як червоний. Непереборний, збудливий, повний радості життя – усе це червоний. Відомо близько 105 видінків цього «кольору пристрасті». Ніякий іншій не має такої кількості переливів. Додали трохи синього, і вже маємо прохолодний тон, ледь-ледь жовтого – і характер коліору міняється, він стає теплим. Із зеленим виникає коричневатий відтінок, він також створює тепло враження.

Усе буйніше червоного-жовтого-зеленого можна було спостерігати на галівині перед першим корпусом, де два неймовірно краси кущі-дерева не залишали перехожих байдужими упродовж всієї осені. Кількість знімків, зроблених тут професіоналами та аматорами, не піддається обліку, навіть весільні kortежі почали навідуватися. Що ж це за дивина красується в КПІ? Це скумпія звичайна, рай-дерево, сумах (Cotinus coggygria Scop.). Місцеві назви – жовтушник, парикове дерево.

Скумпія

Скумпія – рослина для нашої території досить екзотичної. Її частіше можна зустріти на чорноморському узбережжі Кавказу або в Криму. Вона дуже світлолюбна, росте на відкритих, добре освітлених, сухих, кам'янистих, вапняних і крейдових схилах. Стіка до забрудненої міської повітря. Живе до

Фото І.Мікульонка

льорів і відтінків: від ясно-жовтого до темно-жовтогарячого, від рожевого до пурпурного, іноді навіть фіолетового чи лілового. Існують декоративні форми із плакучими гілками й пурпуровим листям.

Хоча квіти у скумпії дрібні й непоказні, волоті-сузівіття виглядають ажурним мереживом. У період плодоносіння плодоніжки подовжуються й покриваються довгими червонуватими або білуватими волосками, від чого волоті становять пухнастими й дуже гарними, не схожими ні на що інше. Задякує здатності, нібито деревце перетворилося на сизувато-рожеву хмарку. Асоціація з пішиною напудреною перукою дами вісімнадцятого століття настільки яскрава, що подарували рослині ще одну назву – парикове дерево. В англомовних країнах скумпію називають “паруючим (димним) чагарником” (Smoke Bush). Венеціанським сумахом іменують тому, що в Росії рослина потрапила з Італії. А в Україні її називають найпоетичніше – рай-дерево.

На всі руки майстер

Ще в античні часи цінувалися цілозі й фарбуvalні властивості скумпії. Зі скумпії одержують барвник для фарбування вовни, шовку, дерева й шкір у жовтий, коричневий і оранжевий кольори, листки дають чорну, корені – червону фарбу. Її тверда, досить легка, зеленувато-

жовтувата деревина йде на дрібні столярні та сувенірні вироби, виготовлені музичних інструментів. Скумпія має фітонцидні інсектицидні властивості. Медонос. Цвіте в червні. Одна квітка виділяє 0,096 мг цукру в нектарі, а 1 га насадження – 36-40 кг.

Кандидат у домашню аптечку

Лікарські властивості скумпії обумовлені наявністю в її листі дубильних речовин, зокрема в них міститься від 10,8 до 27,9 % танідів, а в корі – 3,1-9,5 %. Танін має в'язучу, протизапальну й антисептичну дію. Танін скумпії використовується, крім того, у фарбувальній справі, текстильному виробництві, виноробстві. Листки і квіти містять ефірну олію (0,1-0,21 %), яка використовується у парфумерії.

У домашній фітотерапії настоянку листя застосовують зовнішньо при опіках, виразках, пролежнях, для полоскань при запаленнях порожнин рота й горла, для ванн при пітливості ніг. Внутрішньо настоянку застосовують при харчових отруєннях, отруєннях солями важких металів, алкалоїдами. Сировину заготовляють у липні-серпні. Збирати треба по кілька листочків з кожної гілки, не оголюючи їх більше ніж на 1/3, інакше суворою зимиою пагони загинуть.

Тож будь-якої пори, прогулюючись парком, відвідувайте та отримуйте насолоду від дивовижних рослин, висаджених тут нашими попередниками і виплеканих сучасниками.

Підготувала Н.Вдовенко

ДЛЯ ДУШІ

Нічого не буває просто так,
Нічого не буває випадково:
Ні зустріч, ні подія, ані слово...
До того йшло, або ж це Долі Знак!

Ми в світ прийшли, щоб віднати,
Хто ми є
В ділах, в стосунках, в щирості,
В любові.
У цьому смисл життя і голос крові.
Щоденний вибір Долею стає.

Мінятися не бійся, любий друге!
Незадоволення собою – добрий знак.
Лиш дурень не міняється ніяк,
Бо точно знає, що розумний дуже!

В достатку, у посадах чи у славі
До частва не знайти ключі.
Воно в коханні, в творчості й насназі,
Бо частва – це комфорт в душі!

Інтелігентність –
мій візрець і стимул.
Зразків шукати не ходіть далеко.
Можливо, живете ви поміж ними.
Інтелігентний той, із ким вам легко.

ІСТОРІЯ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ НА ВИСТАВЦІ

В експозиції Державного політехнічного музею при НТУУ «КПІ» відкрито виставку «Історія залізничного транспорту – Як це було ... Події – особистості – моделі – фотографії».

Виставка організована Асоціацією збереження історії залізниць України,

Модель паровоза серії Е

громадською організацією, метою якої є створення Державного музею залізничного транспорту України в місті Києві з натурними зразками залізничної техніки, ведення бази даних одиниць рухомого складу, втрачених об'єктів залізниць України чи таких, що можуть бути втрачені.

Доречно зазначити, що подібні музеї у світі дуже популярні і зробили туристичною меккою суто індустриальне місто Великобританії – Манчестер.

Колекціонери України представили історію технічної еволюції локомотивів та рухомого складу Південно-Західної залізниці у фотографіях, ескізах, кресленнях та особистостях, які зробили вагомий внесок у її розвиток та діяльність яких пов'язана на безпосередньо з Києвом. Серед них О.П.Бородін, що заклав основи локомотивної науки в царській Росії та організував першу у світі лабораторію для випробувань паровозів у стаціонарних умовах; Ю.В.Ломоносов – визначний конструктор локомотивів, громадський діяч та наймодерніший викладач-професор КПІ; В.І.Лопушинський – інженер шляхів сполучення, конструктор декількох типів товарін та пасажирських паровозів, які широко використовувалися на залізницях Росії.

На виставці представлена унікальна колекція проїздів квітків на поїзди дальнього сполучення та приміські поїзди, акцій, облігацій, по-свідчень (колекціонер – О.М.Бойко), всього близько 200 екземплярів. Най-

давніший з них – документ, датований 1871 роком, а найбільший за розмірами – єдиний квиток на військовий ешелон 1917 року.

Надзвичайно цікава колекція фірмових знаків виробників локомотивів та вагонів, деякі з них навіть можна назвати витворами мистецтва (колекціонери – С.Д.Паліenko, О.М.Гонгало). Найдавніший екземпляр з пасажирського вагона, виготовленого у 1889 році Московськими залізничними мастернями.

Поряд досить цікава колекція ліхтарів різноманітних конструкцій та інструментів періоду активної експлуатації парово-віз з колекції Асоціації збереження історії залізниць України та Державного політехнічного музею при НТУУ «КПІ».

«Родзинкою» виставки є стендові та ходові моделі локомотивів та рухомого складу залізниць – копії тих, що експлуатувались на магістралях Російської імперії, Австро-Угорщини та СРСР (колекціонери Ю.Д.Гончаренко, Іржи Індра; Д.М.Семирог-Орлик, Ю.В.Дембовський та О.М.Пархоменко). Близько 250 моделей виготовлено власноруч ентузіастами, патротами залізниць, людьми, небайдужими до техніки, яка сьогодні знаходитьться безповоротно. Життя цих залізничних велетнів продовжується в маленьких моделях, виготовлених у масштабі 1:87; 1:100 та

Інструменти та пристали залізниці XX ст.

1:120 з відтворенням усіх деталей оригіналу. Моделі колекціонера І.А.Ключка, що представляють пропозицію Луганського тепловозобудівного заводу, є ходовими – будь-яку з них можна поставити на колію діючого макета ділянки Південно-Західної залізниці, яка постійно працює на виставці.

Стендові моделі з картону представили аматори А.А.Орехов та Ю.О.Ковал'чук. Такий спосіб виготовлення моделей є досить рідкісним явищем.

Експозицію виставки супроводжують малюнки-проекції потягів та локомотивів періоду Австро-Угорщини, Польщі, Радянської України, виготовлені дизайнером, архітектором А.А.Ореховим, закоханим, як і інші учасники, у залізниці.

Несподіваний експонат на виставці – дитяча іграшка «Електрична залізниця», виготовлена заводом «Москабель» у 1953 році. Цю популярну іграшку, якою гралися діти 1950-60 років, надав для експонування Державний музей іграшок. Ця маленька залізниця, що керувалася електричним регулятором швидкості, оснащена залізничною станцією з пероном, перегіздом, мостом, світлофорами, локомотивом та вагонами. Дитина, граючись, мала змогу набувати навичок майбутньої професії.

Л.С.Ільясова, головний зберігач фондів ДПМ

Електричні керовані моделі залізниць

ЧИТАЮЧИ НАКАЗИ

Згідно з наказом ректора НТУУ «КПІ» №4-352
про режим роботи університету
у зв'язку зі святами 1 та 7 січня 2010 року

1. Оголосити неробочими днями:

– 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 січня 2010 року для студентів, аспірантів, докторантів та працівників, які працюють за п'ятиденним робочим тижнем;

– 1, 3, 7 січня 2010 року для аспірантів, докторантів, працівників, які працюють за шестиidenним робочим тижнем.

2. Оголосити робочими днями:

– для студентів, аспірантів, докторантів та працівників, які працюють за п'ятиденним робочим тижнем:

• суботу 12 грудня 2009 року з відпрацюванням у цей день за понеділок 4 січня 2010 року;

• суботу 26 грудня 2009 року з відпрацюванням у цей день за вівторок 5 січня 2010 року;

• суботу 16 січня 2010 року з відпрацюванням у цей день за середу 6 січня 2010 року;

• суботу 23 січня 2010 року з відпрацюванням у цей день за п'ятницю 8 січня 2010 року;

– для тих студентів, аспірантів, докторантів та працівників, для яких передбачено проведення консультацій відповідно до розкладу:

• 2, 4, 5, 6, 8, 9 січня 2010 року;

3. Всі корпуси зачинені:

1, 3, 7 січня 2010 року.

2, 4, 5, 6, 8, 9 січня 2010 року проводити обмежений допуск в корпуси тільки для працівників, які працюють за шестиidenним робочим тижнем, та студентів і викладачів згідно з розкладом консультацій та екзаменів.

4. Директору студмістечка О.А.Іщенку в період з 31 грудня 2009 року по 12 січня 2010 року забезпечити надійний пропускний режим і громадський порядок у гуртожитках університету.

Продовжити час проходу до гуртожитків університету в новорічну ніч до 6:00.

Забезпечити надійний протипожежний стан на період святкування в усіх гуртожитках НТУУ «КПІ».